

lijk bij de aanvaarding van het ambt van gouverneur-generaal zijn voltrokken en beschreven in de resolutie van 15 mei 1761. Hoewel het in die tijd van het jaar nog wel mogelijk zou zijn geweest een adviesschip naar Nederland te zenden, is daarvan eenstemmig afgezien, omdat van de twaalf schepen op de rede slechts één daartoe geschikt was, waarvoor echter niet genoeg matrozen voor handen waren zonder de vaart in Azië te schaden. Jacob van der Waeyen maakte als oudste lid aanspraak op de post van directeur-generaal, maar Jurgen van der Spar en Librecht Hooreman stemden op elkaar en de vijf overige leden van de Hoge Regering met de gouverneur-generaal [fol. 12] op Hooreman, waardoor deze met meerderheid van stemmen provisioneel directeur-generaal werd. Heren XVII wordt verzocht deze benoeming goed te keuren. Hooreman zal trachten dit ambt met trouw en ijver uit te oefenen. De kermissschepen van 1760 kwamen pas in de eerste dagen van juli 1761 opdagen. De brieven uit Nederland van 30 september en 15 oktober 1760 zijn op 6 juli ontvangen en besproken in de vergaderingen van 10, 14 en 17 augustus 1761. De brief van 30 september wordt nu in de gebruikelijke volgorde van de kantoren beantwoord. [fol. 13]

AMBON

De opdracht het bij het huidige aantal van 587742 kruidnagelbomen te laten wordt opgevolgd, aangezien de laatste oogst ruim twee miljoen pond was. Oude bomen zullen vervangen worden. Ondanks alle moeite die er vele jaren aan besteed werd, leert de ervaring dat de verbouw van peper niet veel succes heeft. Dat zou kunnen liggen aan de kwaliteit van de grond of de luiheid en onwilligheid van de Ambonezen, maar om ze niet van het planten van kruidnagelstruiken en het onderhouden van de perken af te houden, is het beter hen niet met vergeefse moeite en kosten te belasten. Het is onzeker of de verbouw van peper op Buru, waar geen kruidnagelen worden verbouwd, met meer ijver zal geschieden. [fol. 14] Ieder gebied heeft bovendien zijn eigen producten. In de brief van 15 oktober 1760 is de noodzaak om per jaar aan zes schepen de vaart van Ambon en Banda naar Makassar toe te staan aangegeven. Daarvan zal slechts bij schaarste van levensmiddelen gebruik gemaakt worden. Er wordt op vertrouwd dat Heren XVII de genoemde redenen voldoende zullen vinden. De voorzorgen die in de brief van 2 oktober 1759 werden voorgeschreven, zullen aan de dienaren op Ambon en Banda worden doorgegeven.

TERNATE

De Raad van Justitie veroordeelde op 4 februari 1761 de oud-gouverneur Abraham Abeleven tot een boete van zesduizend rsd, de helft voor de Compagnie, de helft voor het fiscaalkantoor. Het vonnis is bij resolutie van 22 mei ingeschreven. [fol. 15] Op 6 mei 1761 veroordeelde de Raad, optredende voor de koning van Gorontalo, Abeleven tot het voldoen van rsd 424719½ stuiver, of wat de koning als schadeloosstelling eiste. Deze uitspraak is op 26 mei ingeschreven. De bevelen die aan Ternate gegeven werden, en de minzame ontvangst van de gezanten van de koning waren bedoeld om de bevolking van Magindanao voor handel naar Ternate te lokken en van de vaart op Manilla af te houden. Daarom is, conform het besluit van 9 september 1760, de gouverneur van Ternate in een geheim briefje van 17 januari 1761 opgedragen om één of twee personen, Europeanen, of inlanders naar Solak, een eiland niet ver van Magindanao, te zenden om inlichtingen in te winnen over de Spanjaarden en over de kaneel, die dezelfde kwaliteit als die van Ceylon zou hebben. Het is besloten dit nog eens aan het bestuur op te dragen [fol. 16] en om de onderdanen van de koning van dit eiland uit te nodigen op Ternate handel te komen drijven. Er is onophoudelijk aangespoord de verbouw van peper op Ternate te bevorderen en de koning het voordeel voor hemzelf, voor zijn onderdanen en voor de Compagnie onder ogen te brengen. Hopelijk heeft dit succes, maar wat eerder over Buru is gezegd, geldt ook hier.

MAKASSAR

Evenals Heren XVII verbaasde het de Hoge Regering dat te Makassar 5952 lb ijzer